

**KONKURS ARCHITEKTONICZNO-URBANISTYCZNY, IDEOWY NA OPRACOWANIE KONCEPCJI REWITALIZACJI
PRZESTRZENI PUBLICZNEJ W OSI ALEI RÓŻ I PLACU CENTRALNEGO**

OPIS

IDEA - Po ponad sześćdziesięciu latach, które minęły od rozpoczęcia budowy Nowej Huty, nie wszystkie sekwencje jej kompozycji urbanistycznej pozostają czytelne dla użytkowników przestrzeni miejskiej. Pomimo wprowadzonej przed kilkoma laty ochrony konserwatorskiej całości układu urbanistycznego, nie należy zapominać, że niektóre elementy pierwotnego projektu- zarówno budynki, jak i rozwiązania architektoniczno-krajobrazowe - nie zostały nigdy zrealizowane. Niekiedy zastąpiono je innymi – późniejszymi, wprowadzono także liczne uzupełnienia, które nie zawsze trafnie wpisywały się w zastany kontekst. W nielicznych miejscach, kompozycja pozostaje wciąż niedokończona. Przestrzeń publiczna Nowej Huty w dużej mierze jest zdegradowana, a istniejąca zieleń jest w wielu miejscach zaniedbana.

W przedstawianym projekcie rewitalizacji przestrzeni głównej osi urbanistycznej Nowej Huty wraz z towarzyszącymi jej przestrzeniami publicznymi o zróżnicowanym charakterze, autorzy starają się nawiązać dialog z zachowanym, wartościowym dziedzictwem epoki, operując delikatnymi, współczesnymi elementami. Główną ideą jest przywrócenie klarowności kompozycyjnej i podkreślenie, wyjątkowej w skali europejskiej, tożsamości miejsca. Służy temu między innymi wprowadzenie posadzki o podobnym rysunku, z użyciem tych samych materiałów i faktur, we wszystkich utwardzonych pieszych i pieszo-jezdnych przestrzeniach publicznych w obszarze opracowania. W projekcie starano się przywrócić odpowiednią rangę głównym przestrzeniom publicznym dzielnicy, nie zapominając o ich zróżnicowanym charakterze. Wytworzono sekwencję pieszych placów, w oparciu o Plac Centralny i początkowy odcinek Alei Róż, uwolnionych od indywidualnego ruchu samochodowego, która powinna stać się **salonem Nowej Huty**, oddziałującym w skali miasta - konkurencyjnym, ale też komplementarnym, dla innych przestrzeni publicznych Krakowa (zespołów historycznych placów na Starym Mieście, czy na Kazimierzu). Ważną, ideową rolę w projekcie odgrywa kolor – **RÓŻ**, który ma szansę stać się elementem identyfikującym przestrzeń i budującym na nowo tożsamość Nowej Huty, jako dzielnicy już dziś przeżywającej swój renesans.

GŁÓWNE ZAŁOŻENIA PROJEKTOWE-

I.ROZWIĄZANIA KOMUNIKACYJNE W SKALI DZIELNICY (STAREJ NOWEJ HUTY) – Za niezbędne uważa się zlikwidowanie bariery urbanistycznej, jaką dla prawidłowego funkcjonowania aktywnych i atrakcyjnych przestrzeni publicznych w Nowej Hucie oraz ich połączenia z Łakami Nowohuckimi stanowi trasa tranzytowa w ciągu al. Jana Pawła II. Niemalże ukończona budowa północno- wschodniej części obwodnicy autostradowej Krakowa i związana z tym faktem rozbudowa infrastruktury drogowej pozwoli na eliminację tranzytu z tej arterii. Proponowana hierarchia ruchu kołowego, zilustrowana na schemacie, pozwoli na uwolnienie Placu Centralnego z indywidualnego ruchu samochodowego (przy zachowaniu komunikacji publicznej wraz z koniecznym remontem torowisk tramwajowych). Równocześnie zaproponowano system publicznych garaży podziemnych pod Placem Centralnym mogących pomieścić około 500 miejsc postojowych. Postuluje się, aby mieszkańcy sąsiednich osiedli mogli z niego korzystać na zasadach preferencyjnych.

II.HIERARCHIA I ROZWIĄZANIA PRZESTRZENI PUBLICZNYCH WZDŁUŻ GŁÓWNEJ OSI URBANISTYCZNEJ NOWEJ HUTY- W projekcie najważniejszych przestrzeni publicznych Nowej Huty oraz półpublicznych przestrzeni wewnątrz kwartałów (osiedli Centrum B i Centrum C) oparto się na zasadach projektowania uniwersalnego. Dzięki temu będą mogły być one wykorzystywane przez wszystkich użytkowników, niezależnie od wieku i stopnia niepełnosprawności. Zakłada się, że odmienna aranżacja poszczególnych fragmentów przestrzeni publicznych przyczyni się do ich indywidualizacji, a ciągłość kompozycyjną zapewni podobna w charakterze posadzka, niektóre- powtarzalne- elementy małej architektury oraz podkreślenie głównej osi dzielnicy w trzech wymiarach. Służyć ma temu także delikatnie wprowadzony kolor - **RÓŻ**, który użyty został w kilku odcieniach - zarówno w posadzce, małej architekturze, jak i elementach zieleni (postulowany jest powrót do obsadzania klombów wzdłuż głównej osi założenia różami, kwitnącymi w rozmaitych odcieniach różu). Na całym obszarze opracowania uporządkowano i uzupełniono zieleń wysoką i niską. Po południowej stronie al. Jana Pawła II proponuje się uporządkowanie i dogęszczenie istniejącego zagajnika, jako przedłużenie Parku Kultury. Wzdłuż całej osi proponuje się umieszczenie, na odpowiednich postumentach, płaskorzeźb i tablic informujących o kompozycji i historii poszczególnych miejsc - z opisami po polsku, angielsku w alfabecie łącińskim i Brail'a (rozwiązanie analogiczne do zrealizowanego przez UM w Starym Mieście 12-elementowego programu *Droga Królewska dla niepełnosprawnego turysty*), co miałyby dodatkowy wymiar edukacyjny, a także pozwoliło odbudować tożsamość miejsca.

1. Za najbardziej reprezentacyjne i potencjalnie najbardziej aktywne przestrzenie publiczne uznano Plac Centralny (wraz z jego południową częścią położoną pomiędzy Osiedlem Centrum E, a Nowohuckim Centrum Kultury) oraz bezpośrednio z nim połączony, początkowy odcinek Alei Róż (do al. Przyjaźni) która to sekwencja wewnątrz stanie się **salonem Nowej Huty**, przeznaczonym dla mieszkańców i turystów. W uwolnionej od indywidualnego ruchu samochodowego przestrzeni, mogą odbywać się różnorodne imprezy plenerowe, happeningi artystyczne i akcje społeczne odpowiednie do skali tych wnętrz. W tym obszarze wprowadzono najwięcej powierzchni utwardzonych, które przy styku ze Skarpą Nowohucką będą zmieniały się w zgeometryzowane zieleńce. Zrezygnowano z wprowadzania elementów kubaturowych w przestrzeń południowej części Placu Centralnego (w sąsiedztwie Centrum E i NCK), które zasłaniałyby unikalny widok z placu w kierunku pradoliny Wisły. Bogaty program funkcjonalny związany z promowaniem kultury i sztuki- oddział Muzeum Nowej Huty, kawiarnie, księgarnie, galerie sztuki użytkowej itp.- umieszczono pod ziemią, wokół **RÓŻOWEGO PASA**, obniżonego o ok. 5m w stosunku do poziomu posadzki głównych części placu. Wytworzona w ten sposób unikalna przestrzeń publiczna o wyrazistym charakterze dodatkowo aktywizuje to miejsce. Przestrzeń ta jest dostępna od strony północnej przy pomocy systemu łagodnych pochylni o nachyleniu ok. 4%. Natomiast w kierunku południowym wznosi się ona w kierunku krawędzi Skarpy Nowohuckiej. Tym samym może być użytkowana również jako swoisty amfiteatr dla

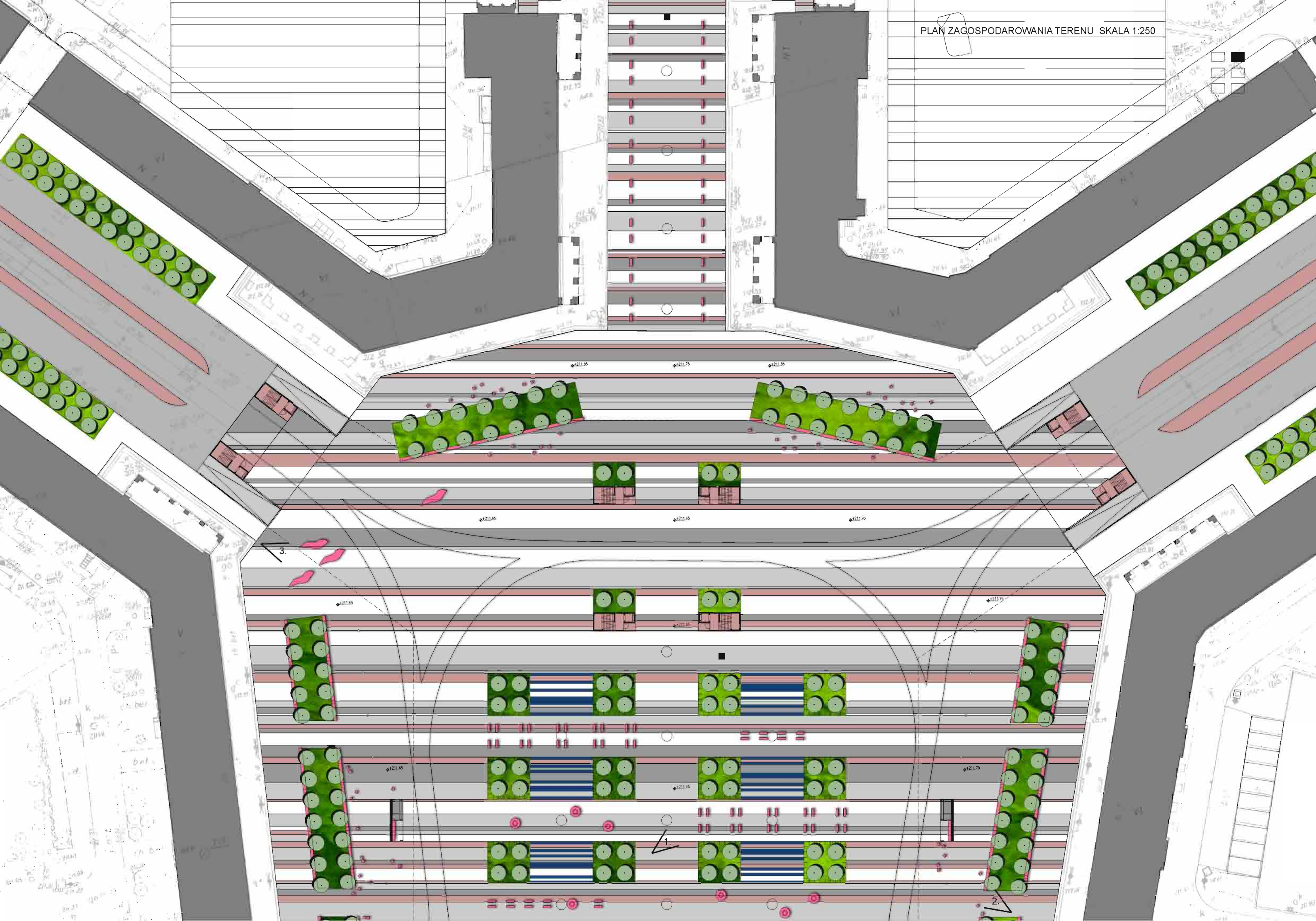
projekcji filmowych i występów plenerowych. W tej przestrzeni postanowiono także na nowo uczcić pamięć nowohuckiej *Solidarności*, w postaci pamiątkowych tablic w bocznych ścianach **ROŻOWEGO PASA**. Zdaniem autorów projektu istniejący pomnik nie odpowiada randze wydarzeń tamtych dni. Aranżacja Placu Centralnego oparta została na podkreśleniu i przedłużeniu w kierunku południowym głównej osi Alei Róż, poprzez wprowadzenie klombów z niewielkimi drzewami, zamkniętych w **kubikach** (8mx8mx8m) o konstrukcji stalowej pokrytych ażurową siatką. Zakłada się, że sąsiadujące z powierzchnią placu segmenty siatki będzie można podnosić i opuszczać, aby umożliwić pielęgnację zieleni, ukrytych wewnątrz klombów urządzeń służących obsłudze technicznej garażu podziemnego, lub -po prostu- bliższemu kontaktowi przechodniów z zielenią. W niektórych **kubikach** znajdują się schody i windy do garażu podziemnego. Ażurowe **kubiki** nawiązują do historii Nowej Huty, jako miasta związanego z Kombinatem Metalurgicznym i budują w sposób nowoczesny utraconą tożsamość miejsca. Na ścianach kubików przewiduje się także organizowanie wystaw plenerowych. Uzupełnieniem aranżacji Placu są zróżnicowane w formie siedziska oraz wprowadzone pomiędzy klombami delikatne powierzchnie wody, które w połączeniu z cieniem drzew mogą dawać ochłodę w czasie gorących, letnich dni i ożywiać przestrzeń przez cały rok. Uporządkowano istniejące wzdłuż elewacji placu skwery obudowując je ławkami wyposażonymi w elementy oświetleniowe i kosze na odpadki. Wzdłuż krótszych pierzei Placu Centralnego zaproponowano usytuowanie przystanków komunikacji miejskiej połączonych z kioskami. Proponuje się różne systemy oświetlenia zaprojektowanych przestrzeni publicznych- zarówno stojące latarnie, zawieszane w głównej osi placu pomiędzy **kubikami** kule świetlne, a także oświetlenie liniowe w posadzce oraz punktowe umieszczone na istniejących budynkach i projektowanych elementach małej architektury (kubiki, przystanki, siedziska) oraz wewnątrz klombów podświetlające drzewa. Proponuje się powrót do nieistniejącej już *dekoracji neonowej* elewacji, która powinna mieć funkcję informacyjno- orientującą. W początkowym odcinku Alei Róż (do al. Przyjaźni) zaproponowano zmianę aranżacji zieleni oraz niewielki otwarty obiekt- rotundę, o gabarycie zbliżonym do wysokości pierwszej kondygnacji sąsiednich budynków, mieszczącą *fotoplastikon*, usytuowany od strony wejścia z Placu Centralnego. Kontynuuje się też oświetlenie w formie *kul świetlnych*. Zakłada się, że dzięki nowej aranżacji sekwencji tych przestrzeni, znajdujące się przy Placu Centralnym, a także w budynkach Centrum E oraz w początkowej strefie Alei Róż lokale usługowe zmieniają swój profil na bardziej aktywizujący przestrzeń miejską. Mamy nadzieję, że w miejsce banków i *second-handów* pojawią się sklepy, galerie sztuki, kawiarnie i restauracje.

2. Kolejny odcinek Alei Róż, pomiędzy al. Przyjaźni a ul. Rydza-Śmigłego, wraz z Parkiem Ratuszowym, powinien stać się główną zieloną przestrzenią rekreacyjną w skali dzielnicy, przeznaczoną dla mieszkańców, jak i turystów. Nowa aranżacja parku z punktami małej gastronomii i całoroczną karuzelą o historyzującej formie, przez kontrast do nowoczesnej posadzki i pozostałych elementów wyposażenia (jak np. w Parc de la Vilette w Paryżu) będzie sprzyjać wypoczynkowi i relaksowi. Sąsiedztwo biblioteki dzielnicowej czyni tę przestrzeń niezwykle atrakcyjną dla dzieci i młodzieży oraz osób starszych. W parku zapewniono liczne ławki i stoliki do gier w szachy i warcaby na wolnym powietrzu. W miejscu przecięcia się głównych ciągów pieszych powstaje trójkątny plac, na którym można w sezonie organizować kameralne koncerty, przedstawienia teatralne, wystawy plenerowe oraz konkursy dla dzieci i młodzieży.

3. Położone na północ od ul. Rydza-Śmigłego rejony obszaru opracowania, to przede wszystkim zielona aleja, przestrzeń integrująca mieszkańców poszczególnych osiedli. Pomocna w tym może stać się atrakcyjna oferta kulturalna, usługowa i gastronomiczna, oferowana w istniejących już dzisiaj lokalach wzdłuż Alei Róż. Kulminacją tej strefy, jest niewielki skwer przy ul. Żeromskiego. Położony na bliźniaczych działkach po dwóch stronach Alei Róż, zaniedbany dzisiaj skwer, w projekcie otrzymał uporządkowaną kompozycję zieleni i wody. Dzięki zróżnicowanemu wyposażeniu mógłby stać się on miejscem zabaw dla dzieci (zabawki edukacyjne) oraz rekreacji wszystkich mieszkańców. Staw po wschodniej stronie skweru stanie się miejscem romantycznych spotkań i zabaw dziecięcych. Zimą mogłoby się ono zmieniać w otwarte lodowisko.

4. Półpubliczne wnętrza osiedli Centrum B i Centrum C, zaprojektowane w oparciu o ideę jednostek sąsiedzkich zostały uporządkowane. Przede wszystkim uporządkowano kompozycję zieleni i zorganizowano na nowo place zabaw dla dzieci. Największym problemem tych przestrzeni jest obecnie chaotyczne parkowanie, dlatego pod częścią zieleni zapewniono parkingi podziemne (w sumie ok. 220 miejsc postojowych) oraz uporządkowano parkowanie wzdłuż wewnętrznych uliczek serwisowych. Od strony wejść z wnętrza kwartałów na pieszy odcinek Alei Róż, zaproponowano powierzchnie utwardzone, towarzyszące znajdującym się w sąsiadujących z nimi budynkach funkcjom publicznym.

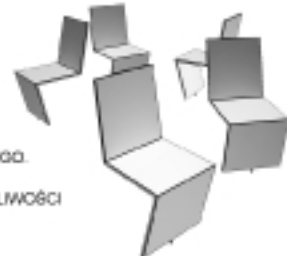
III.ELEWACJE BUDYNKÓW W REJONIE OPRACOWANIA- Budynki zabytkowej części Nowej Huty są obecnie często remontowane. Postuluje się, aby przy trwających w rejonie opracowania remontach zwrócić uwagę na dbałość o zachowanie oryginalnego, unikalnego detalu oraz historycznej kolorystyki. Szczególną uwagę należy zachować także przy wymianie stolarki okiennej i drzwiowej. Należy dążyć do jej uporządkowania, zarówno w obrębie indywidualnych mieszkań, jak i znajdujących się w parterach lokali usługowych i siedzib instytucji publicznych. Zaniedbane elewacje budynków Centrum E należy wyremontować. W projekcie zaproponowano remont elewacji NCK w pierwotnej formie oraz dodatkowe zamontowanie paneli z siatki stalowej- analogicznie jak w **kubikach**. Proponuje się powrót do istniejącej niegdyś *dekoracji neonowej* budynków i zastosowanie jej wzdłuż całego przebiegu głównej osi urbanistycznej Nowej Huty - w szczególnie uzasadnionych przypadkach, postuluje się odtworzenie nieistniejących już dzisiaj neonów w ich pierwotnej formie. Przyczyni się to do wyróżnienia tej przestrzeni w skali dzielnicy i miasta oraz jej uatrakcyjnienia w godzinach wieczornych. Wydaje się, że będzie to szczególnie cenne w sezonie jesienno-zimowym, kiedy jeden z głównych atutów Nowej Huty- bujna zieleń- niemal nie istnieje.

LAWKI O CHARAKTERYSTYCZNEJ PROSTEJ FORMIE STANOWIA PODSTAWOWE WYPOSAŻENIE WSZYSTKICH PRZESTRZENI PUBLICZNYCH. MODULARNA KONSTRUKCJA UMOŻLIWIŁA DOSTOSOWANIE LAWKI DO POTRZEB MIEJSCA - JEJ WYDŁUŻENIE LUB SKRÓCENIE, A TAKŻE ZAPEWNIŁA ŁATWOŚĆ KONSERWACJI I WYMIANY POSZCZEGÓLNYCH ELEMENTÓW. W PARKACH I NA TERENACH ZIELONYCH POJAWIAJĄ SIĘ RÓWNIEŻ LAWKI "PASMOWE" ZINTEGROWANE Z ZIELENIĄ, MISKA, STANOWIĄCE GRANICĘ TRAWNIKA LUB KŁOMBU. ICH DŁUGOŚĆ SPRAWIA, ŻE MOŻLIWE SĄ RÓŻNE RELACJE POMIĘDZY SIEDZĄCYMI OSOBAMI. MOŻNA USIAŚĆ OBOJ, MOŻNA TEŻ SIEDZĄC WCIĄŻ NA TEJ SAMEJ LAWCE ZNAJDOWAĆ SIĘ DALEKO.

KRZESŁA OBROTOWE POGRUPOWANO TAK, ABY STWORZYĆ MOŻLIWOŚĆ WYGODNEJ ROZMOWY W KILKUSOBOWEJ GRUPIE. POJEDYNCZE SIEDZISKO-KRZESŁO DAJE RÓWNIEŻ KOMFORT SIEDZĄCEMU W POSTACI FENNOŚCI, ŻE TEN KAWIALEK PRZESTRZENI NALEŻY DO NIEGO. NIKT SIĘ NIE DOSIADZIE. MOŻNA UCZESTNICZYĆ W ROZMOWIE LUB POZOSTAĆ ANONIMOWYM. KRZESŁA ZLOKALIZOWANO GŁÓWNIEM W PIERZECH PLACU CENTRALNEGO.

WSZYSTKIE SIEDZISKA DOBRANO TAK, ABY STWORZYĆ RÓŻNORODNE MOŻLIWOŚCI UŻYTKOWNIA PRZESTRZENI

IDEA
W przedstawianym projekcie główną ideą jest przywrócenie klarowności koncepcyjnej i podkreślenie, wyjątkowej w skali europejskiej, tożsamości miejsca. Starano się przywrócić odpowiednią rangę głównym przestrzeniom publicznym dzielnic, nie zapomniąc o ich zróżnicowanym charakterze. Wytworzono sekwencje pieszych placów, w oparciu o Plac Centralny i początkowy odcinek Alei Róż, uwzględnionych od indywidualnego ruchu samochodowego, która powinna stać się **sekwencją Nowej Huty**, oddzielającymi w skali miasta - konkurencyjnym, ale też komplementarnym, dla innych przestrzeni publicznych Krakowa.

GŁÓWNE ZAŁOŻENIA PROJEKTOWE

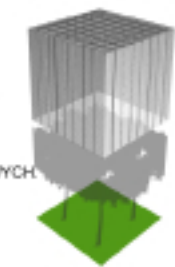
I. ROZWIĄZANIA KOMUNIKACYJNE W SKALI DZIELNICY (STAREJ NOWEJ HUTY) – zlikwidowanie trasy tranzytowej w ciągu al. Jana Pawła II. Niezależnie od budowy północno-wschodniej części obwodnicy autostradowej Krakowa i związana z tym lektem rozbudowa infrastruktury drogowej pozwoli na eliminację tranzytu z tej arterii. Proponowana hierarchia ruchu kołowego pozwoli na uwolnienie Placu Centralnego z indywidualnego ruchu samochodowego (przy zachowaniu komunikacji publicznej wraz z koniecznym remontem torowisk tramwajowych). Równocześnie zaproponowano system publicznych garaży podziemnych pod Placem Centralnym, mogących pomieścić około 500 miejsc postojowych. Postuluje się, aby mieszkańcy sąsiednich osiedli mogli z niego korzystać na zasadach preferencyjnych.

II. HIERARCHIA I ROZWIĄZANIA PRZESTRZENI PUBLICZNYCH WZDŁUŻ GŁÓWNEJ OSI URBANISTYCZNEJ NOWEJ HUTY. W projekcie najważniejszych przestrzeni publicznych Nowej Huty oraz półpublicznych przestrzeni wewnątrz osiedli (osiedli Centrum B i Centrum C) oparto się na zasadach projektowania uniwersalnego. Dzięki temu będą mogły być one wykorzystywane przez wszystkich użytkowników, niezależnie od wieku i stopnia niepełnosprawności. Zakłada się, że ciągłość koncepcyjną zapewni podłoga w charakterze posadzki, w której powtarzają się elementy małej architektury oraz podkreślenie głównej osi dzielnic w trzech wymiarach. Służyć ma temu także wprowadzony kolor - **ROŻ**. Na całym obszarze opracowania uporządkowano i uzupełniono zieleni wysadki i nisze. Po południowej stronie al. Jana Pawła II proponuje się uporządkowanie i dogłębniejsze istniejącego zagajnika, jako przedłużenie Parku Kultury. Wzdłuż całej osi proponuje się umieszczenie, na odpowiednich postamentach, plaskorzeźb i tablic informujących o kompozycji i historii poszczególnych miejsc - z opisami po polsku, angielsku w alfabecie Braila i Brail'a, o małych dodatkowych wymiarach edukacyjnych, a także pozwoliło odbudować tożsamość miejsca.

1. W uwolnionej od indywidualnego ruchu samochodowego przestrzeni Placu Centralnego i początkowego odcinka Alei Róż, mogą odbywać się różnorodne imprezy plenerowe, happeningi artystyczne i akcje społeczne odpowiednie do skali tych wnętrz. W tym obszarze wprowadzono najwięcej powierzchni uwerwizowanych, które przy styku ze Skarpą Nowohucką będą zmierzały się w zgeometryzowane zieleń. Zrezygnowano z wprowadzania elementów kubaturowych w przestrzeń południowej części Placu Centralnego (w sąsiedztwie Centrum E i NCK), które zakłócałyby unikatowy wózek z placu w kierunku przeczyny Wilej. Bogaty program funkcjonalny związany z promowaniem kultury i sztuki - oddział Muzeum Nowej Huty, kawiarnia, księgarnia, galeria sztuki użytkowej itp. - umieszczono pod ziemią, wokół **ROZÓWEGO PASA**. Wytworzono w ten sposób unikalną przestrzeń publiczną o wyjątkowym charakterze dodatkowo aktywizującą to miejsce. Przestrzeń ta jest dolegną od strony północnej przy pomocy systemu podcienia, w kierunku południowym wznosi się ona w kierunku krawędzi Skarpy Nowohuckiej. Tym samym może być wykorzystana również jako swoisty amfiteatr dla projekcji filmowych i występów plenerowych. Aranżacja Placu Centralnego oparta została na podkreśleniu i przedłużeniu w kierunku południowym głównej osi Alei Róż, poprzez wprowadzenie kłombów z niewielkimi drzewami, zamkniętych w **Awbkach** (Emuśmał) o konstrukcji stalowej pokrytych szorstką siatką.

W NIEKTÓRYCH KUBIKACH ZNAJDUJĄ SIĘ SCHODY I WINDY DO GARAŻU PODZIEMNEGO. AZUROWE KUBKI NAWIAZUJĄ DO HISTORII NOWEJ HUTY, JAKO MIASTA ZWIĄZANEGO Z KOMBINATEM METALURGICZNYM I BUDUJĄ W SPOSÓB NOWOCZESNY UTRACIONĄ TOŻSAMOŚĆ MIEJSCA.

NA ŚCIANACH KUBIKÓW PRZEWIDUJE SIĘ TAKŻE ORGANIZOWANIE WYSTAW PLENEROWYCH.

Uzupełnieniem aranżacji Placu są zróżnicowane w formie siedziska oraz wprowadzone pomiędzy kłombami delikatna powierzchnia wody, które w połączeniu z cieniem drzew mogą dawać odcisk w czasie gorących, letnich dni i odywać przestrzeń przez cały rok. Wzdłuż krawędzi placu Placu Centralnego zaproponowano uwydatnienie przystanków komunikacji miejskiej połączonych z kioskami. Proponuje się różne systemy oświetlenia zaprojektowanych przestrzeni publicznych - zarówno stojące latarnie, zawieszane w głównej osi placu pomiędzy **kubkami** kule świetlne, a także oświetlenia linowe w posadze oraz punktowe umieszczone na istniejących budynkach i projektowanych elementach małej architektury (kubki, przystanki, siedziska) oraz wewnątrz kłombów podświetlające drzewa. Proponuje się powrót do niestrajonej już dekoracji secesyjnej elewacji, która powinna mieć funkcję informacyjno-orientacyjną. W początkowym odcinku Alei Róż (do al. Przyjaźni) zaproponowano zmianę aranżacji zieleni oraz niewielkie otwarte obiekty - stacje, o gabarycie zbliżonym do wysokości pierwszej kondygnacji sąsiednich budynków, mieszczący fotoplastryki, użytkowany od strony wejścia z Placu Centralnego. Korynuje się też oświetlenie w formie kul świetlnych. Zakłada się, że dzięki nowej aranżacji osi wędzi tych przestrzeni, znajdujące się przy Placu Centralnym, a także w budynkach Centrum E oraz w początkowej stronie Alei Róż lokale usługowe zmieniają swój profil na bardziej aktywizujący przestrzeń miejską - eleganckie sklepy, galerie sztuki, kawiarnie i restauracje w miejscu banków i second-handów.

2. Odcinek Alei Róż, pomiędzy al. Przyjaźni a ul. Rydyż-Smęglego, wraz z Parkiem Reakcyjnym, powinien stać się główną przestrzenią rekreacyjną w skali dzielnicy, przeznaczoną dla mieszkańców, jak i turystów. Nowa aranżacja parku z punktami małej gastronomii i ośrodkami kulturalnymi o historycznej formie będzie sprzyjać wypoczynkowi i relaksowi. Sąsiedztwo biblioteki dzielnicowej czyni tę przestrzeń niezwykle atrakcyjną dla dzieci i młodzieży oraz osób starszych. W parku zapewniono liczne ławki i stołki do gier w szachy i warczy w wolnym powietrzu. W miejscu przecięcia się głównych ciągów pieszych powstaje trójkątny plac, na którym można w sezonie organizować kameralne koncerty, przedstawienia teatralne, wystawy plenerowe oraz konkursy dla dzieci i młodzieży.

3. Położone na północ od ul. Rydyż-Smęglego rejsy obszaru opracowania, to przede wszystkim zielona aleja, przestrzeń integrująca mieszkańców poszczególnych osiedli. Pomocna w tym może stać się atrakcyjna oferta kulturalna, usługowa i gastronomiczna, oferowana w istniejących już dotychczas lokalach wokół Alei Róż. Kulminacją tej strefy, jest niewielki skwer przy ul. Żeromskiego. Położony na bliźniaczej odległości po dwóch stronach Alei Róż, zaniedbany dotychczas skwer, w projekcie otrzymał uporządkowaną kompozycję zieleni i wody. Dzięki zróżnicowaniu wyposażeniu mogły stać się on miejscem zabaw dla dzieci (zabawki edukacyjne) oraz rekreacji wszystkich mieszkańców. Staw po wschodniej stronie skweru stanie się miejscem romantycznych spotkań i zabaw dziecięcych. Zimą mogłyby się on zmieniać w otwarte lodowiska.

4. Półpubliczne wnętrza osiedli Centrum B i Centrum C, zaprojektowane w oparciu o idee jednostek sąsiednich zostały uporządkowane. Przede wszystkim saperszowano koncepcję zieleni i zorganizowano na nowo place zabaw dla dzieci. Największym problemem tych przestrzeni jest obecnie chaotyczne parkowanie, dlatego pod częścią zabudowy zapewniono parking podziemny (w sumie ok. 220 miejsc postojowych) oraz uporządkowano parkowanie wokół uwolnionych ścieżek serwisowych. Od strony wejść z wnętrza osiedli na pierwszy odcinek Alei Róż, zaproponowano place towarzyszące budynkom publicznym (budynek NOT).

III. ELEWACJE BUDYNKÓW W REJONIE OPRACOWANIA. Postuluje się, aby przy istniejących w rejonie opracowania remontach zwrócić uwagę na dbałość o zachowanie oryginalnego, analitycznego detalu oraz historycznej kolorystyki. Szczególną uwagę należy zachować także przy wymiarach stolarki okiennej i drzwiowej. Należy dążyć do jej uporządkowania, zarówno w obrębie indywidualnych mieszkań, jak i znajdujących się w parterach lokali usługowych i siedzib instytucji publicznych. Zaniedbane elewacje budynków Centrum E należy wyremontować. W projekcie zaproponowano remont elewacji NCK w pierwotnej formie oraz dodatkowe zamontowanie paneli z siatki stalowej, analogicznie jak w **Awbkach**. Proponuje się powrót do istniejącej niegdyś dekoracji secesyjnej budynków i zastosowanie jej wzdłuż całego przetrzgu głównej osi urbanistycznej Nowej Huty - w szczególności w sąsiedztwie przystanków, postuluje się odwołanie się do historycznych już dzisiaj, secesyjnych w ich pierwotnej formie. Przyczyni się to do wyróżnienia tej przestrzeni w skali dzielnicy i miasta oraz jej atrakcyjności w godzinach wieczornych. Wyraja się, że będzie to szczególnie cenne w sezonie jesienno-zimowym, kiedy jeden z głównych atrybutów Nowej Huty - bryła zieleni - niemal nie istnieje.

- LEGENDA
- PROJEKTOWANA NAWIERZCHNIJA
- PROJEKTOWANA ZIELENISKA
- DRZEWA - PROJEKTOWANE I ODMIANE
- PROJEKTOWANE FONTANY
- WYJAZD Z PARKINGÓW PODZIEMNYCH
- PLACE ZAGAJNI I URZĄDZENIA DLA DZIECI
- PROJEKTOWANE LAWKI I SIEDZISKA
- PROJEKTOWANE POSTUMENTY
- TRASY KOMUNIKACYJNE

